

”Til gården og til gaden”

Sjællænderne kørte forårstur lige vest for København lørdag d. 4. maj, hvor foråret havde gjort sit indtog med lysegrønt og forårsblomster overalt.

Turen, som var arrangeret af Redaktøren og frue, gik med 10 deltagende biler (P4, P5, P6, 400, 600, 75) og 19 personer fra Ballerup ad små snoede veje til landsbyen Hove, hvor vi besøgte landets måske mest specielle møbelhus på ”Buehøjgaard” med langt mere end du nogensinde har drømt om at interiør.

SONDAGSÅBENT
7. APRIL
11.00 - 16.00

Danmarks mest spændende
Møbelforretning

SONDAGSÅBENT
7. APRIL
11.00 - 16.00

Udvalgte **UDSTILLINGSMODELLER** med **op til 50% rabat**

MASSER AF KAMPAGNEMODELLER MED OP TIL 30% RABAT!

Vi har det største udvalg af NAVER COLLECTION

Buehøjgaard Møbler
Hove Bygade 4, Hove, 2765 Smørum, tlf. 46 76 96 00
www.buehojgaard.dk
Man.-tors. 10.00 - 17.30 Fre. 10.00 - 18.00 Lør. 09.00 - 14.00
Onsdag Lukket

Vi havde aftalt reserverede P-pladser, da netop lørdag er deres største dag og parkering normalt ganske umuligt. Vi blev modtaget af en afspærring med ophængte skilte:

”Velkommen til Roverklubben” og sandelig om der ikke var dækket op med øl, vin, vand og chokolade på et reserveret bord. Flot velkomst. Alle var imponeret over udstillingen, ikke alene på grund af omfanget (der blev ved med at være nye rum med møbler) men også på grund af kvaliteten. Super spændende.

Der blev dog også lidt tid til at kikke på 'hinandens' biler.

BUEHØJGÅRD og byen HOVE

(Efter Historiske Optegnelser om Ledøje-Smørum Sogne, Roskilde 1925)

Historie og stamtavle kan føres tilbage til tiden omkring Biskop Absalon (1128-1201). Der er forskellige forklaringer på stedsnavnet Hove. En teori er, at bakketoppens markante oldtidsminder - en langdysse og en kæmpehøj - er rester af et før - kristent Gudehov, dvs. et Helligsted.

I Nærheden af Smørum Herreds Tingsted og Gudehov havde en Stormand bygget en Gaard, der blev kaldt Hofwum dvs. Ved Hovet.

I Valdemar-tiden var Gaarden i Biskop Absalons Eje, og i år 1177 skænkede han

den til Vor Frue Kloster i Roskilde for at hædre sin afdøde slægtning, Margrete af Ølleshoue (nu Højelse). Denne var ombragt af sin Ægtefælle Herlogh, som gav det Udseende af, at hans Hustru havde begaaet Selvmord, hvorfor hun blev jordet paa en øde Mark ved Stranden. Men om Natten brændte Lys over Graven, og da dette kom Bispen for Øre, undersøgte han de nærmere Omstændigheder ved Dødsfaldet, og Herlogh tilstod da sin Brøde. Margretes Lig blev nu i højtidelig Procession ført til Roskilde Vor Frue Kirke, hvor der blev oprejst hende et prægtigt Gravmæle. I Aarhundreder æredes hun som en Helgeninde, til hvis Grav der stadig valfartede Folk, navnlig fra det nordøstlige Sjælland.

Hvor Gaarden HOFWUM har ligget, kan vel ikke bestemtes paavises. Traditionen fortæller imidlertid, at den Gaard i den nuværende Hove By, der ligger op til Kæmpehøjen Buehøj, i gamle Dage var en stor Gaard, hvis Udbygninger omsluttede en stor, græsbevokset Plads, hvorpaa der om Sommeren græssede Heste og Ungkvæg. Og da i den tidlige Middelalder, en Storbondes Vaaningshus var et Bulhus, opført af Bjælker, medens hans Gaards Udhuse altid laa i nogen Afstand derfra og spredt i en større Halvkreds, tør vi mulig antage, at vi, der har Stedet (Buehøjgaard), hvor Absalons gamle Gaard har ligget.

Efter 1½ times kiggeri havde vi næppe set det halve, men måtte videre for at vederkvæge vore ganer med frokost og kold øl på Ganløse Kro, en anden institution i området.

Turen gik op og ned og rundt i det meget kuperede terræn over Veksø, ikke mindst omkring Søsum.

Ganløse Kro er en af de omkring hundrede danske privilegerede kroer, som stadig eksisterer. De ældste fik deres kongelige privilegium i slutningen af 1100-tallet og de sidste i begyndelsen af 1900-tallet.

De privilegerede kroer havde pligt til at tage mod enhver vejfarende, til gengæld havde de lov til afgiftsfrit at brænde brændevin, brygge øl og bage brød til salg såvel i krostuen som ud af huset.

Imidlertid var en privilegeret kro ikke åben for landsbyens egne beboere. Den var udelukkende forbeholdt de rejsende. Til gengæld havde enhver vejfarende ret til husly. - Hvis en gæst ikke kunne betale for opholdet, blev der anvist plads i den såkaldte "stodderkiste", som blot var et aflukke i rejsestalden, hvor man fik lov til at sove i halmen.

Ganløse Kro nævnes første gang i Frederik 5.s matrikel fra 1688, og samme år, som matriklen udarbejdes, får kroen sit privilegium. Formodentlig var de første kroværter fæstere på kongens jagtgård ved siden af kroen. Det fremgår nemlig, at jagtgårdsmanden som erstatning for nogle af ulemperne ved at have de kongelige jagtselskaber indkvarteret fik tilladelse til afgiftsfrit at købe og sælge tysk øl, - som regnedes for det allerbedste.

I et officielt brev fra slutningen af 1500-tallet kaldes fæsteren således ikke Hans Jensen, men "Hans Tyskøl".

Selvom Ganløse Kros privilegium er over 300 år gammelt, er den nuværende bygning dog kun fra ca. 1900.

For landsbyens beboere havde kroen en væsentlig betydning som "postgård". Her standsede postvognen fra Måløv for at hente og aflevere post og passagerer.

Forbuddet mod at landsbyens egne beboere måtte komme på kroen blev ophævet i 1912, og op gennem 1900-tallet kom kro-

en til at indtage en særdeles central plads i landsbyen som samlingssted for alle slags fælles aktiviteter.

Her blev holdt alle former for fester, sammenkomster, møder og generalforsamlinger, her stemte man til sogneråds-, landstings- og folketingsvalg, her blev vinteren igennem holdt prøver og spillet utallige diletantforestillinger – naturligvis med bal bagefter. Her viste den omrejsende 'Lillebil-biograf' spillefilm, her blev holdt danseskole og vinteren igennem var her gymnastik for karle og piger. Og om sommeren samledes landsbyens mandfolk om keglebanen i krohaven.

Fra 1970'erne blev Ganløse Kro landskendt som spisested og spillested for kendte orkestre og bands og jævnligt blev teatersalen brugt til tv-optagelser af musikprogrammer, hvorfor kroen gennem en lang periode var landskendt. Ganløse Kro har desuden været brugt flere gange som filmlokation.

Godt mætte efter indtagelse af det overdådige tag-selv-bord måtte vi løsrive os for at køre videre af områdets små snørklede veje mod Måløv, hvor vi besøgte bilforhandleren: Stelvio. Ikke almindelige biler, men særdeles flotte klassikere og veteraner med vægt på italienske mærker.

Men der var naturligvis også engelske bilmærker, f.eks. Aston Martin, Caterham, Jensen, Jaguar og den sjældne Lea-Francis.

Lea-Francis blev grundlagt i 1895 i Coventry og begyndte, som også Rover, med cykelproduktion. Fra 1903 var de i gang med biler, men det blev ingen umiddelbar succes. Det gik væsentlig bedre med cykler og motorcykler.

I 1937 kom en tidligere Riley ingeniør til med en ny konstrueret motor, men pga. krigen skete der ikke meget før 1945, hvor bilerne blev populære både i saloon og sportsmodeller. Netop denne er med den kraftigste motor (14 hp / 100 mph). Der blev faktisk fremstillet omkring 10.000 Lea-Francis biler i forskellige modeller frem til 1960, hvor de måtte opgive.

Efter at have nydt en kop eftermiddagskaffe hos Stelvio var dagens oplevelseskvote opbrugt og vi kunne hver især vende køleren mod de hjemlige garager.

Poul Badura